

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل جایگاه نشانه های شهری در دستیابی به مفهوم طراحی پایدار نمونه موردی: فلکه سنه دژ، شهر سنندج

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیروان بهرامی - دانشجوی دکتری شهرسازی

سیده رضوان عزیزی - دانشجوی معماری

خلاصه مقاله:

نشانه ابزاری است لفظی یا تصویری که جایگزین چیز دیگر می شود نشانه همان چیزی است که دیده می شود اگر با دیدن نشانه مفاهیم دیگری به ذهن خطور کند نشانه به نماد تغییر می یابد تبدیل نشانه به نماد توفیق طراح در دستیابی به اصل پایداری در طراحی را به همراه دارد طراحی های صورت گرفته طی سالیان اخیر در کشور بندرت توانسته اند به نماد و عنصری هویت بخش تبدیل شوند با این وجود میدان سنه دژ شهر سنندج را میتوان یکی از نمونه های موفق در این زمینه برشمرد پژوهشگران سعی نموده اند نحوه استفاده ابزاری در القای معنای ضمنی و نقش آن در هویت بخشی به شهر را در میدان سنه دژ شهر سنندج مورد بررسی قرار دهند روش تحقیق پژوهش حاضر توصیفی تحلیلی می باشد امار و اطلاعات مورد نیاز از طریق مطالعات کتابخانه ای و اسنادی توزیع پرسشنامه بین ساکنین شهر جمع آوری گردیده است جامعه آماری تحقیق ساکنین شهر سنندج هستند حجم نمونه 373 نفر می باشد برای تجزیه و تحلیل امار و اطلاعات از آزمونهای همبستگی و رگرسیون در محیط نرم افزار SPSS استفاده شده است

کلمات کلیدی:

نشانه/ هویت بخشی/ نماد/ طراحی پایدار/ سنه دژ/ سنندج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/214383>

